

VIVIU ESTIMANT COM EL CRIST ENS VA ESTIMAR

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Així sintetitza el viure cristià el fragment que avui hem escoltat de la carta als Efesis. M'agrada confessar que, quan em vaig assabentar que aquesta no era una carta escrita per sant Pau, em costava llegir-la amb la devoció que el sant em donava. Això no obstant, molt aviat vaig valorar que era una redacció profunda dels nostres primers germans en la qual hi expressaven la seva fe més viva.

L'Església naixent d'Efes era certament filla de la gran novetat cristiana i maldava per aprofundir en el misteri de Déu tota la meravellosa novetat de la Pasqua de Crist. Per això la meva reacció fou molt aviat ben positiva i podia llegir aquesta carta amb nova devoció.

La carta als Efesis ens invita avui a no entristir l'Esperit Sant. És una crida a mantenir-nos agraïts al do del seu Esperit. La concreció neotestamentària d'aquesta carta afirma que, a semblança de Déu, tenim en l'amor la nostra expressió més genuïna i plena. Hem d'imitar Déu en la bondat i la compassió dels uns amb els altres i perdonar-nos com ell ens ha perdonat en Crist. Som fills estimats de Déu, hem de viure estimant com el Crist ens estimà. Així sintetitza la carta el nucli evangèlic.

En l'Evangeli del pa de vida de Joan Jesús ens manifesta avui la seva veritable identitat. Així com el pa és l'aliment corporal, així també Jesús és el pa que ens alimenta i ens dóna la vida, com el cep alimenta les sarments.

L'Evangeli posa el valor suprem en la comunió amb Crist. En ell, pa de vida, hem de tenir l'audàcia, com els creients d'Efes, de creure. Només amb una fe autèntica de vital referència cristològica, el pa eucarístic esdevé realment eficaç. És el pa que ens entrega el Pare i el Pa que els fills li demanen.

L'àngel del Senyor digué a Elies: «Aixeca't i menja que tens molt de camí a fer». I a l'Horeb es trobà amb Déu que l'esperava.